

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2008.g.

oktobris

58. gads Nr.7

Mateja 13:1-9,18-23 un Jesajas 55:10-13 (Salas baznīcā 13. jūlijā)

Pirmā acu uzmetienā Dieva vārds varētu likties vienkārša, pašsaprotama lieta – tas, kas rakstīts Bībelē; tas, ko dzirdam dievkalpojumos; tas, ko sludina misionāri un evaņģēlisti vai māca ticības mācības skolotāji. Bet tik vienkārša tā lieta nav. Kā lai izskaidro kaut ko tādu, kas iziet no Dieva mutes un ko pravietis Jesaja salīdzina ar lietu un sniegu, Jēzus ar sēklu, un kas vēstulē ebrejiem tiek aprakstīts kā gara zobens un domu un sirds prāta tiesnesis?

Savā atklāsmē Jānis redz Dieva vārdu kā personu balta zirga mugurā. Tam vārds ir Uzticamais un Patiesais. Šī Dieva vārda personifikācija jeb tēls ir tērpts un rotāts simboliem: Viņa drēbes ir mērkas asinīs; tam galvā ir daudzu ķēniņu kroņi; viņa acis ir uguns liesma; no viņa mutes iziet ass zobens; viņa sānos ir rakstīts Ķēniņu Ķēniņš un Kungu Kungs, bet vārdu, kas tam rakstīts citur, neviens nepazīst, kā vien viņš pats. Var manīt, ka Jānis pūlas aprakstīt kaut ko, kas cilvēku vārdiem gandrīz nav aprakstāms. Tātad Dieva vārds ir daudz kas vairāk, nekā tikai rakstītais vārds Bībelē, kas var šķietami nekaitīgi sēdēt noputējušā grāmatu plauktā.

Runājot caur pravieti Jesaju, Dievs atklāj sava vārda dzīvo, aktīvo dabu: Līdzīgi nokrišņiem, kas vel dzē zemi, darīdami to zaļu, un tad atgriežas debesīs, lai atkal taptu par mākoņiem, Dieva vārds iziet no Dieva mutes, darbojas uz zemes pie cilvēkiem vai dabā, pārveido, ceļ vai nojauc, un tikai tad atgriežas atpakaļ pie Dieva, kad tas savu uzdevumu ir izpildījis. Tas nav noliekams uz plaukta aizmīšanai; tas nav iznīcināms ar uguni vai varu; tas nav noslāpējams ar vienaldzību. Vienā pasaules malā Dieva vārds šķietami klusē, kamēr neapdomīgi cilvēki vieglprātīgi dižojas ar savu smieklīgo varenību. Citā pasaules malā Dieva vārds, uzliesmojis, satricina šķietami nesatricināmus pamatus un pārveido cilvēku dzīves. Nekur pasaulē nav vietas, kur tas nenoteiktu vēstures gaitu un norises.

Tāpēc mums ir jābūt piesardzīgiem, ja brīnāmies, kāpēc Jēzus līdzībā par sējēju Dievs ir tik izšķērdīgs ar

savu vārdu un ļauj tam krist sirdīs, kas nav spējīgas to uzņemt un izprast? Pietiktu taču to tēmet tikai uz auglīgu zemi – tādām sirdīm, kas spēj to uzņemt un saprast. Matemātiski rēķinot, Dievs varētu ietaupīt trīs ceturtdaļas sava vārda sēklu un turklāt visas nevajadzīgās pūles. Tomēr mums jāatceras, ka savā Kalna sprediķī Jēzus atgādina Dieva neierobežoto devīgumu: „Jo Viņš liek savai saulei uzlēkt pār labiem un ļauniem un liek lietum līt pār taisniem un netaisniem.” Nav mūsu daļa mācīt Dievu, kā sēt sava vārda sēklu.

Dieva vārds ir bagātīgs, no tā pietiek visiem – kā labiem, tā ļauniem, kā taisniem, tā netaisniem. Dieva sētuvē graudu ir papildnam, lai tiktu izkaisīti visneiespējamākās vietās – gan nocietinātās sirdīs, gan seklās sirdīs, gan nožņaugtās sirdīs, gan arī atvērtās sirdīs. Dieva vārds izpilda savu uzdevumu pie visiem – pie tiem, kam dots zināt debesu valstības noslēpumus, kā arī pie tiem, kas redzēdami neredz un dzirdēdami nedzird un nesaprot un Dieva vārdu ignorē vai noraida. Bet ignorēti, noraidīti Dieva vārds kādreiz būs tiesas spriedējs tā ignorētājiem un noraidītājiem, brīdina pats Jēzus.

Lielums lielāko daļu no savām līdzībām Jēzus neizskaidro, bet līdzību par sējēju, kas pēc kārtas ir pirmā līdzība Jaunā Derībā, viņš ir izskaidrojis, tādēļ varbūt varētu likties lieki izskaidrot izskaidrojumu. Bet tā nu tas ir tradicionāli pieņemts, ka Jēzus līdzība, īpaši tās izskaidrojums, būtu apskatāms mūsdienu spoguļī. Bībelē nekas nenoveco, un cilvēku raksturos, domāšanā, rīcībā un sadzīvē nav nekā pārsteidzoši jauna. Ikdienā mēs joprojām satiekam visas četras Jēzus aprakstītās sirdīs un to īpašniekus gan ārpus draudzes, gan arī baznīcā.

Pirmā ir cietās ceļmalas sirds, nobradāta un sacietējusi kā klons. To nobradājuši grēka smagie zābaki. Nepārprātīsim – grēks nav, kā mēdz domāt, tikai ļauna vai nepareiza rīcība, pārkāpumi vai nodarījumi vien. Grēks ir daudz plašāks un dziļāks. Pašā būtībā grēks ir sacelšanās pret Dievu, pretošanās Dievam, nepaklausība

Dievam. Lielākā daļa cilvēku ar cietām sirdīm dzīvo gluži normālu, kļu dzīvi, bet viņu pretestība Dievam robežojas līdz fanātismam. Viņi ir tie, kurus apustulis Pāvils sauc par pasauli vai dabiskiem cilvēkiem jeb miesas cilvēkiem atšķirībā no garīgiem cilvēkiem.

Tie ir cilvēki, kam derdzas Dieva brīnišķīgās īpašības. Tie ienīst Dieva absolūto varenību, Dieva absolūto svētumu, Dieva absolūto gudrību, Dieva negrozāmību un pat Dieva mīlestību. Šie cilvēki ir pārliecināti par savu pašu varenību, gudrību un „labestību”. „Cilvēkam, ja vien viņš ar visu prātu grib, nav nekas neiespējams” ir viņu moto. Dažreiz tie parādās „lielajos” dievkalpojumos – ne jau Dieva vārda dēļ, bet „vecu, sentimentālu tradīciju” dēļ.

Savā laikā prāvests Alberts Ozols vienai tādai cietai sirdij bija aizsūtījis „Ceļa Biedru” un saņēmis to atpakaļ pārstrīpotu un ar lielu, treknu uzrakstu „BLEĶIS!” Presbiterāņu teologs James Boice dzirdējis par vīru, kas esot teicis: „Es ticu, ka Jēzus ir Dieva Dēls un ka viņš mira par grēciniekiem. Bet es domāju, ka es vienkārši nevēlos atdot viņam savu dzīvi. Es pats gribu būt noteicējs par savu dzīvi, pats izšķirties un lemt.” Tādas un līdzīgas ir mūsdienu cietās sirdis. Tās netic, ka viņu izvēlei sacelties pret Dievu varētu būt arī konsekvences.

Otra ir seklā patmīlības akmenāja sirds. Tā ir nenoteikta, svārstīga un bieži pārāk smalkjūtīga. Kamēr viss iet gludi, šķiet, ka tāds cilvēks tīri labi iederas draudzē. Viņam patīk sākotnējā uzmanība, kas pievērsta viņam, un viņš jūtas pacilāts dievkalpojumos. Viņš klausās evaņģēliju un dažreiz pat domā, ka ir īsti ticīgs. Bet tiklīdz kaut kas noiet šķībi viņa personīgajā dzīvē vai attiecībās ar citiem, viņš pazūd un vairs nerādās, izvairās un neatbild. Bieži par viņa vilšanos un sarūgtinājumu draudze dabū dzirdēt caur otrām vai trešām personām. Tikpat steidzīgi kā seklā sirds dedzīgi iesaistās un šķietami pieņem evaņģēliju, tikpat pēkšņi tā var atkrist, jo patiesībā tā nekad nav izpratusi labo vēsti. Sastāvēt draudzē kā kādā savstarpējas labsajūtas veicināšanas klubā un automātiski virināt muti dievkalpojumos reizē ar citiem vēl nenozīmē būt kristietim.

Seklā sirds ir pārāk ieņemta ar savu personu. Nekas pasaulē nav svarīgāks par viņu pašu, viņa labsajūtu, viņa idejām, viņa darbošanos, viņa labo reputāciju. Lai neviens neiedrošinās mēģināt viņu pārliecināt vai ieteikt citas idejas, kā viņa! Seklās sirds pēdējais vārds, durvis aizcērtot, parasti ir: „Kamēr tāds un tāds būs kancelē, draudzes valdē vai dāmu komitejā, es savu kāju baznīcā nesperšu!” No šīs kategorijas nāk arī pazīstamā sūdzēšanās par liekuļiem baznīcas solos. Kāds amerikāņu mācītājs to dzirdējis paceltu aizvainotas pašcieņas līmenī: „Mani jūs baznīcā negaidiet, jo man vienkārši nav vietas starp visiem tiem hipokritiem!” Mācītājs pasmaidījis un mēģinājis pamudināt:

„O, bet katrā ziņā nāciet! Mēs noteikti spēsim atrast vietu vēl vienam!”

Trešā ir materiālisma ērkšķu nožņaugtā sirds. Arī te ir darīšana ar ļoti pazīstamu cilvēka tipu, kas ieņemts ar sevi, lai gan citādā veidā, nekā seklā sirds. Nožņaugtā sirds tiek nožņaugta nemitīgās rūpēs par savu materiālo stāvokli un nākotnes drošību. Mēs varbūt tūlīt domājam par bagātniekiem, un mums nāk prātā Jēzus teicieni par to, cik grūti bagātiem būs tikt debesu valstībā un VAI jums, bagātiem! Mēs atceramies līdzību par ģeķīgo bagātnieku un gadījumu ar bagāto jaunekli. Bet nemaldināsim sevi – materiālās intereses spēj nožņaugt sirdi bez sevišķas šķirošanas. Tas var notikt miljonāram, trūkumcietējam un visiem citiem pa starpu.

Tas nenotiek pēkšņi, jo tas ir pakāpenisks process. Kā nezāle mantkārtība, apsēstība ar mantu un naudu, uz aug palēnām un tikpat palēnām noslāpē garīgo dzīvi, ja tāda vispār ir mēģinājusi uzplaukt tāda cilvēka sirdī. Ievērosim – tā nav manta, bet mantkārtība, no kā cilvēkam jāuzmanās. Bagātība, īpašumi, manta vai nauda ir Dieva dāvanas, neitrālas lietas, ko Dievs piešķir katram pēc sava neizdibināmā nodoma, lai redzētu, kā cilvēks ar viņam piešķirtajām dāvanām rīkosies, vai gudri, vai patmīlīgi.

Apsēstība ar materiālām lietām, protams, nav latviešu monopols, lai gan tā ir bagātīgi aprakstīta mūsu daiļliteratūrā un krasi izpaužas mūsu tautas tagadējā dzīvē. No brāļu Kaudzīšu „Mērnieku laikiem” mēs tikai nesen atpakaļ bijām nonākuši līdz mūsdienu otriem mērnieku laikiem dzimtenē, kas vēl šodien turpinās radnieku un kaimiņu karstos strīdos par pazaudētiem vai atgūtiem īpašumiem. Kur tiekšanās pēc mantas, pieķeršanās mantai un pēdīgi pilnīga atdošanās mantai ņem virsroku, tur Dieva vārdam pietrūkst vietas.

Jā arī materiālisma nožņaugtās sirdis dzird evaņģēliju, bet tomēr to neizprot. Bieži tās iedomājas, ka pestīšanu var iemantot ar tādu kā tirgošanos ar labiem darbiem naudā vai graudā. Tās arī apzinās savu „neatsveramību” draudzē. Man vienu otru reizi ir gadījies būt lieciniekam šādam pašapzinīgam gandrīz vai piedraudējumam: „Nu labi, labi,- lai mācītājs mūs nemaz tik dikti nebar par to, ka nevaram būt baznīcā tik bieži, kā viņš iedomājas. Mēs vismaz maksājam savas draudzes nodevas. Gribētos redzēt, ko tāds bārējs darītu, ja mēs pazustu pavisam!” Nožņaugtās sirds moto ir „Patlaban man jāgādā par sevi, ģimeni un vecumdienām. Man pietiks laika domāt par garīgām lietām tad, kad būšu vecs.” Iespēja, ka vēl šinī naktī no viņa varētu atprasīt viņa dvēseli un ka pēkšņi viņš varētu atrasties viņa ignorētā vai noraidītā Dieva vārda liesmojošo acu priekšā, viņu neiespaudo un vispār neinteresē.

Runājot par ceturto sirdi, šķiet, ka mēs nevaram vienaldzīgi pāiet garām grūti saprotamam, bet nenolie-

dzamam Jēzus konstatējumam, ka izglābta tiks tikai maza daļa cilvēku – atvērtās sirdis. Atvērtās sirdis ir cilvēkiem, kurus Dievs apveltījis ar īpašām Dieva vārda uztveršanas spējām un ar dziļu, auglīgu evaņģēlija izpratni. Tas nav viņu pašu nopelns, bet īpaša Dieva dāvana, ko Dievs pēc sava neizdibināmā prāta nolēmis tiem piešķirt. Ir pilnīgi nevietā spriedelēt par tādu šķietami netaisnu Dieva izkārtojumu. Paštasnas spriedelēšanas vietā mums derētu krietni iztrūkties un pārbaudīt savas attieksmes ar Dieva vārdu, vai tas tiešām kritis auglīgā sirdī un nesis vārpas ar svētīgiem augļiem?

Ja tev vai man rodas šaubas par sevi, tad paceļas jautājums, „Ko es varu darīt?” Atbilde ir – neko. Cilvēks pats nespēj darīt neko. Mēs paši nespējam mainīt sevi, tāpat kā augsne nespēj mainīt savu dabu. Bet ir kāds, kas to var, kas spēj salauzt cieta, nobradāto ceļ-

malas klonu, kas spēj izcelt un izsijāt akmeņus no akmenāja un izravēt ērkšķus. Atcerēsimies bagāto jaunekli, kas aizgāja bēdīgs, un Jēzus piezīmi, cik grūti bagātie ieies debesu valstībā. Kad mācekļi pārbijušies sacīja savā starpā: „Kas tad var tikt glābts?”, Jēzus, tos uzlūkodams sacīja: „Cilvēkiem tas neiespējams, bet ne Dievam, jo Dievam visas lietas iespējamas.” Izglābt bagāto jaunekli, izglābt arī tevi un mani, ja vien esam gatavi to no sirds izlūgties no tā, kas to spēj. Dievs ilgodamies gaida tādu lūgšanu un ir nepacietīgs sūtīt savu vārdu pie mums, lai tas mūs pārveidotu tā, ka esam patīkami Dievam. Un tikai tad, kad tas savu darbu būs sekmīgi padarījis, Dieva vārds atgriezīsies pie sava Sūtītāja līdz ar katras pārveidotās sirds dziļu pateicību Dievam par Viņa žēlastību. Āmen!

Diak. Indriķis Kaņeps

Nometnē jauni laiki

Šogad nometnē iestājās jauni laiki - atmoda, vai kautkas tamlīdzīgs, jo vadības lomā latviešu valodas periodos ienāca jaunas un spēcīgas asinis no nesen pieaugušās paaudzes: Māra Dajevska, Lija Kurēna, Alīda Saliņa, Tija Ore un Kārlis Budkēvics. Visi pieci iesāka nometnes gaitas kā pirmie Īkšķīši, pavadīja astoņus gadus kā nometnieki un nobrieda grupas audzinātāju lomās. Šovasar, ar manas līdžinājās kolēģas nometnes vadībā, Ivetas Eilandes pāriešanu uz darbu Gaņezera nometnē, visi pieci atsaucās uz aicinājumu nākt programmas vadītāju darbā un savienoja to ar grupu audzinātāju atbildībām 1. un 2. periodā. Domāju, ka bez izņēmuma, mums no nometnes vidējās paaudzes nometnes darbiniekiem bija prieks ar viņiem sadarboties un noskatīties, kā viņi ieauga jaunajā lomā un uzņēmās jaunās atbildības. Ļoti novērtēju paaudžu mijiedarbību, gan nometnes birojā vēlā vakara pārrunās, kā arī īsās izmaiņas dienas gaitās, kad steidzīgi konsultējamies par dienas kārtības maiņām vai jaunām idejām.

Vispār, mūsu bērniem šovasar bija iespēja daudz ko iegūt no ieviržu un grupu vadītājiem, gan ilggadīgajiem vadītājiem -mūžīgi jaunajiem vecākiem, kā arī no vēlo padsmietnieku-agro divdesmitgadnieku grupas, kas ne tikai nopietni uzņēmās izpildīt atbildības, bet arī palīdzēja viens otru stutēt un veidot. Tas bija manāms gan mītnēs pie bērnu grupām, gan ar Krisītes Skares dinamiskajām mūzikas un bungošanas ievirzēm, un Māras Stepes mākslas un improvizācijas darbiem, kā arī ambulancē, kur pēdējā brīdī Pēcim Aivaram, (EMT) lūdzām aizpildīt robu medmāsiņas darbā.

Paldies visiem par brīnišķīgu sadarbību, gan pie programmas, gan saimnieciskajā apjomā! *Anita Bataraga*

Tija Ore, Māra Dajevska, Kārlis Budkēvics, Alīda Saliņa, Lija Kurēna

Turpmāk seko vadītāju rakstītie ieskati par vasaras gaitām nometnē.

„Pa nometnes laiku runāju ar draugu; viņš proklamēja, ka nometnē viena diena jūtas kā viena nedēļa, un viena nedēļa jūtas kā viena stunda. Domāju, ka visi nometnieki, vadītāji un viesi izjūt viņa teikto. Celšanās svilpe mums atgādina un apsola skaistu un prieka pilnu dienu ar daudz darbiem. Katra sekojošā svilpe mums atgādina un apsola, ka diena skrien uz priekšu un, ka jānovērtē katrs brīdis itkā tas būtu vienīgais.

Katskilu nometnes vadītāju dzīve ir ļoti īpatnēja. Mums visiem ir jārūpējas vienam par otru, lai dienas ir tik brīnišķīgas, cik viens iespējams. Katru gadu izveidojas cieša un mīlīga saime. Pēc pirmās dienas jūtas, ka mēs esam bijuši kopā veselu nedēļu, un beidzamajā dienā visiem ir tāda sajūta, ka nav pieticis laika kopā būt. Tādēļ katru vasaru atgriežos nometnē. Nevaru iedomāties vasaras bez Katskiliem. Esmu prieka pilna, ka esmu aicināta darbā, kuŗa iepriekšējie darbinieki ir mani tik ļoti iespaidojuši. *Lija Kurēna*

Visi var kautko iemācīties nometnē

Katru vasaru, kad nometne sākās, vadītāji atkal iemācās kļūt par bērniem, bērni iemācās būt labi nometnieki un kopā mēs visi iemācāmies pārdzīvot vairākas nedēļas mežā bez vecākiem un elektroniskām mantām. Bet šogad mēs visi arī pārrunājām un iemācījāmies par svarīgām rakstura īpašībām ar kužām dzīvosim visu mūžu.

Šogad pirmā perioda tēma bija par dabu. Bērni latviskās apcerēs mācījās par laika apstākļiem, par lauku dabu, par kukaiņiem. Katru dienu kāds jundas laikā ziņoja par tās dienas laika apstākļiem un tā nometnieki iemācījās jaunus vārdus un arī kā runāt cilvēkiem priekšā. Vecākās grupas arī iemācījās jāt ar zirgiem.

Otrā perioda tēma bija par cilvēku dabu. Mēs runājām par rakstura īpašībām un sadarbību un kā otram palīdzēt. Jaunākiem bērniem bija liels solis iemācīties dzīvot divas nedēļas bez vecākiem, bet lielākie nometnieki iemācījās paņemt mazos pie rokas, lai palīdzētu viņiem iejusties nometnē. Lielie iemācījās, un ņēma nopietni to, ka ir svarīgi rādīt labu priekšzīmi mazajiem.

Bērni un vadītāji arī iemācījās atrast spēku un gribu uzkāpt kalnā līdz pašai augšai. Viens no lielākiem sasniegumiem otrā periodā bija, ka mēs visi uzkāpām Hunter kalnā par visgrūtāko ceļu, kautgan daudzi no sākuma domāja, ka nevarēs izdarīt un, ka būtu jāiet par vieglāku taku nekā "dubult-melno dimantu" slēpošanas nobrauktuvi.

Šķēršļu gājienā bērniem bija jāizdomā, kāpēc viņu mīļajiem vadītājiem pazudušas visas labās rakstura īpašības, un tad jāmēģina tās atgūt no niknās fejas, kas īpašības bija nozagusi.

Abos periodos bērni iemācījās, cik svarīga ir

nometne viņu dzīvēs. Otrā perioda beigās visi no vecākām grupām bija asarās, jo šis viņiem bija pēdējais nometņošanas gads. Viņi tagad saprata, cik šī vieta viņiem pietrūks. Kā vadītājam, man bija bēdīgi skatīties, ka viņi raud, bet arī bija laba sajūta, jo tad mēs vadītāji zinājām, ka mēs bijām izdarījuši labu darbu un sagādājuši viņiem labu vasaru. Vidējās grupas arī iemācījās, ka nākošā gadā viņiem kā vecākiem nometniekiem šī nometnes dzīve būs tik laba, cik viņi paši to pataisīs.

Es arī domāju, ka es kā vadītājs, daudz šogad iemācījos. Visi vienmēr saka, ka ir laiks nākošajai paaudzei uzņemties vairāk atbildības. Un šogad mēs tā arī iesākām darīt. Anita atļāva mums izmēģināt mūsu idejas un vienmēr bija klāt pateikt, ko viņa domā. Kā viens no programmas vadītājiem, es personīgi iemācījos, cik daudz laika prasa rīkot nometnes programmu. Arī iemācījos, ka ļoti ātri kādreiz jāmaina plāni, lai izmainītu no kautkā, kas nedarbojas, vai nepotiek, kā domāts. Es iemācījos, ka jāizdala atbildības un uzdevumi, un ka ir ļoti svarīgi strādāt kopā ar pārējiem, lai viss labāk izdotos. Ja mēģina visu pats izdarīt, tad arī ātri izdegsi. Kādreiz nebija tik viegli, jo viss bija jāizdara un jāizdomā, kamēr esam ar grupu, vai arī vakarā, kad bērni gul.

Visas šīs labās lietas nebūtu iespējamas ja mums nebūtu mūsu vadītāju loks, kas saprot, cik svarīgi ir strādāt kopā. Ja nebūtu sadarbšanās starp vadītājiem, kā var būt sadarbšanās starp nometniekiem? Skatoties atpakaļ uz šo pagājušo vasaru, es domāju, ka visi iemācās nometnē to, kas viņiem būs svarīgs dzīvē. Tas ir kāpēc bērni un vadītāji vienmēr atgriežas nākamā vasarā. *Kārlis Budkēvics* (apakšā kopā ar nometnes koklētājiem)

Man šī vasara bija pilnīgi citādāka nekā jebkuŗa, kas man ir bijusi ilgos gados. Es negāju mācīties GVV. Es nebiju nometnieks šeit Katskilu nometnē. Es ienācu nometnē ļoti nervozs jo pirmo gadu strādāju kā grupas vadītājs. Es nezināju vai jaunākie zēni, kuri būs manā

mītnē, būs pieklājīgi vai sadarbīgi.

Pirms pirmā diena beidzās, es manīju cik patīkami ir nometnē. Es agrāk nebiju jebkad bijis vadītājs, bet es jau ar pirmo dienu samērā labi iepazinos ar nometniekiem manā mītnē. Es tāpat arī iepazinos ar pārējiem

Dažas domas par 2008. vasaru Katskilos

Pavadījusi piecas vasaras audzinātājas darbā, (kā arī aptuveni 10 gadus kā Īkšķītis un nometniece, es šovasar jutos ļoti gatava un pagodināta uzņemties lielāku atbildību nometnē kā viena no pieciem programmas vadītājiem pirmā un otrā periodā. Strādādama līdz ar Tiju, Liju, Kārli un Alīdu, un ar visu pārējo vadības loku, nevarēja neievērot darbinieku kopējo entuziasmu, dinamismu, aizraušanos un dziļo mīlestību pret nometni. Tāda iedvesme nebija ne jauna, ne neparasta, bet šajā vasarā tai bija sevišķa nozīme- ar sajūsmu un arī bijību aptvērām, ka bijām jau iesākuši nākošo soli nometnes vēsturē: mēs, pirmie Īkšķīši, bijām iesākuši vadības lomu mūsu iemīļotajos Katskilos.

Atceros pirmo gadu grupas audzinātājas lomā. Jutu savīļojumu pirmo reizi, kad uzvilku svilpi kā dežūrējošā vadītāja, teicu "nometne mierā" visai nometnei priekšā pie rīta jundas, un iejutos tajā lomā, kas bērnībā man likās tik nesasniedzama, gandrīz brīnumaina.

vadītājiem, vairumu no kuriem es jau pazinu kā nometnieks. Dažas no manām labākām atmiņām nāk no tiem gadiem, kad es biju nometnieks Katskilos. Es gribu, ka citiem arī var būt šādas atmiņas. Vislabākais par nometni ir, ka visi tur man ir kā ģimene. Vadītāji man ir kā brāļi un māsa, un nometnieki man ir kā dēli un meitas. Visnepatīkamākā lieta, kas notika, bija nekontrolējama. Bija ūdens problēmas rezervuārā, bet es šo problēmu knapi manīju. Visi tika galā, un visas nodarbības turpinājās, kā parasti. Kā katru gadu, būs moments, kad ir kāds mazs strīds, bet gandrīz vienmēr bija tikai smaidi un smieklī. Man bija prieks vadīt divas meža rotaļas. Mans tēvs ir bijis vadītājs un vadījis meža rotaļas. Es ceru vēl vairākus gadus sekot viņa pēdās un turpināt vadīt šādas nodarbības.

Matīss Putenis (blakus)

Man bija līdzīga sajūta šogad, apsēžoties pirmo reizi pie nometnes datora ekrāna, kas gaidīja lai es ar maniem kolēģiem ierakstām dienas kārtību. Zinājām, ka tas, ko mēs ierakstīsim noteiks visas nometnes dienas gaitas. Manī uzplauka apziņa, ka ar šo uzdoto godu nāk liela atbildība un mums jābūt uzdevuma augstumos.

Esam bieži pārrunājuši, ka ir grūti iedomāties, ka varētu neatgriezties nometnē katru vasaru. (Laimīgā kārtā daudzi no mums esam kļuvuši par skolotājiem un mums vasaras ir brīvas nometņošanai!) Mīnu, ka neesmu vienīgā, kam nometne jūtas vairāk kā mājas nekā jebkura cita vieta pasaulē. Kaut dzīve mainās un ir dažreiz nepareģojama, draudoša vai nevaldāma, nometne ir vienmēr bijusi vieta, kur atrodu stabilitāti un drošību, bezierunu mīlestību un pieņemšanu, prieku un mieru. Turpināt šo dvēselei atspirdzinošo tradīciju nākošai paaudzei būs augsts gods un privilēģija. Labi saprotam, ka stāvam uz milžu pleciem. *Māra Dajevska*

*Vadītāji pirms balles:
Lita Lelkeš,
Tija Ore,
Māra Dajevska,
Aleks Rācenis,
Andis Kancāns,
Jānītis Dzenītis*

Vecākās grupas un vadītāji Lita Lelkeša, Kārlis Budkevics, Vidvuds Celtnieks un Lija Kurēna

Salas Bērnu svētki labi izdevušies!

Par spīti sestdienas vasaras vētrai, svētdien 7. septembrī saulīte parādījās jau agri no rīta un svaigi nopļautā zālīte baznīcas pļavā ātri izžuva. Bērnu svētku apmeklētājiem nebija jābēdājas par slapjām kājām pļavā, kur Longailendas latviešu skola rīkoja gandrīz visus pasākumus. Diena sākas ar māc. Saliņa vadīto dievkalpojumu, ko apmeklēja visi skolnieki. Dievkalpojums bija īpaši svinīgs, jo skolniece Krista Lediņa pirmo reizi kopā ar savu radu saīma Svēto vakarēdienu. Bija arī ieradies viņas krustēvs, draudzes priekšnieks Mārtiņš Zālītis.

Āra ejot, Alfreds Trautmanis visiem demonstrēja par vasaru iekārtoto gar trepēm piestiprināto lifta krēslu. Krēsls kalpos tiem draudzes locekļiem kuri nespēj uzkāpt pa trepēm. Sēklas naudu projektam ziedoja Silvija un Alfreds Trautmani par godu savām astoņdesmitu gadu jubilejām 2007. gada martā.

Apmeklētāji tad

Alfreds Trautmanis uz jaunā krēsla

Aiga Mazzanobile, Krista Lediņa, Māra Zālīte, Madelēna Miniata, Dagmāra Lapiņa, Jānis Rīsbergs

devās uz lielo pļavu, kur gaidīja skolas vecāku brīvdabas virtuve. Varēja baudīt desas ar kāpostiem, hamburgerus un vēl daudz ko citu no grīļa. Katru gadu bērniem liela piekrišana dāmu komitejas rīkotai laimes loterijai. Visas lozes bērni, kā arī daži pieaugušie, ātri izpirka un plaukti palika tukši. Sekoja sacīkstes visādās jomās. Bērni piedalījās stafetes sacensībās, kur bija jāskrien starp šķēršļiem turot rokā olu karotē. Tad bērni kopā ar vecākiem piedalījās ūdens balonu mešanas nodarbībā. Pēdējais pāris, kas palika ar pilnu ūdens balonu uzvarēja, kamēr pārējiem balons sprāga rokās un ūdens gāja pa gaisu visiem virsū. Sekoja virves vilkšana vairākās kombinācijās: skolas meitenes pret

skolas zēniem, bērni pret vecākiem, meitas un mātes pret dēliem un tēviem, utt. Visiem liels prieks un humors par sacensībām, maziem kā arī lieliem. Visus bērnus tad aicināja uz lielo piepūsto paviļonu, kur kāpjot augšā, varēja braukt pa trasi lejā. Par to laiku Aiga Mazzanobile bērniem gatavoja cukuru vati, kam bija liela piekrišana. Nodarbības beidzās ar „soft ball” spēli.

Baznīcas lejas telpās dāmu komiteja rīkoja kūku un

kafijas galdu, kur varēja iegādāties svaigu dzeltenmaizi, kā arī garšīgas pašgatavotas tortes latviešu stilā.

Šogad nodarbības, kas iesaistīja bērnus kopā ar vecākiem panāca to, ka visas ģimenes piedalījās sacensībās dodot skolas un draudzes saimei lielu kopības sajūtu un vienotību ieejot jaunajā skolas gadā.

Ēriks Niedrītis, MD

Solistei Ženijai Bērzkalnei 95 gadi.

Ženiju Bērzkalni 15. septembrī, viņas 95. gadu dzimšanas dienā, apsveica Ilmārs un Aina Stiebri. No Ņujorkas draudzes Ņudžersijas novada Dāmu komitejas Aina jubilārei pasniedza tumši sarkanās rozes (skat. foto).

Jubilāre dzimusi Krievijā 1913. gada 15. septembrī. Kad jubilārei bijis tikai gadiņš, vecāki ar bēgļu straumi atgriezās Latvijā un apmetas uz dzīvi Piebalgā, tēva dzimtā pusē.

Jau no mazotnes klausījusies kā ‘lielās meitas’ dzied. Tad sākusi arī pati vingrināties dziedāšanā un mācījusies pie privātskolotājiem. Īsto slīpējumu viņai dod operdziedātāja Helena Cinks Berzinska. Jaukās iecerēs izjauc otrais pasaules karš un bēgļu gaitas. Nonākusi Vācijā, Ženija tomēr nepamet savu mūzu. Izglītojas un papildinās pie slaveniem mācītājiem. Ar sava skolotāja-profesora starpniecību tiek uzaicināta dziedāt Hamburgas radiofonā. Mūža derību slēdz 1948. gadā ar brīvmākslinieku Anatoliju Bērzkalni. 1950. gadā ieceļo Amerikā. Pirmā apmešanās vieta Masačusetā. Sazinoties ar draugiem un citiem māksliniekiem jau pēc pāris gadiem pārceļas uz Ņujorku.

Ženija turpina kopt savu balsi un 1958. gada 29. martā dod savu pirmo patstāvīgo koncertu *Carl Fischer*

Concert Hall, Ņujorkā. Šādi koncerti atkārtoti vēl pāris reizes. Ženija ar savu lirisko soprānu kuplina arī latviešu dievkalpojumu un sarīkojumus.

Vīra darba apstākļu dēļ, 1972. gadā pārceļas uz Ņudžersiju, iepērk savrūp mājiņu Clarkā. Laimējas izsaukt pie sevis māti no Latvijas. Tomēr ilgi nav lemts baudīt šo saskaņu. Māmiņa nomirst pēc dažiem gadiem. Otrreiz brūklenāju vainags Ženijai jāvij 1997. gadā, kad jaunas slimības pieveikts mūžībā aiziet laulātais draugs. Tad vēl pēc nedaudz gadiem, mūžībā aizvada mūsu Tamāru. Palikusi viena joprojām ir žirgta un atjautīga, kopj savu dārziņu un māju. Interesējas arī par visu lielo politiku.

Vēlēsim viņai veselību, spēku un izturību! *Ilga Zālīte*

Kā paaudzes satiekas

Katru vasaru draudzes locekļi bauda nometnē nedēļu, uzturēdamies Atpūtas namā un tās apkārtnē. Šo posmu sauc “senči”, un tā ir, ka mūsu vecākie draudzes locekļi šeit atrod mieru, klusumu un draudzīgu sabiedrību.

Pie mājas atrodas dīķis ar ūdens rozēm, sakoptu apkārtni un ērtiem soliņiem. Viss skaidrs, kluss, mierīgs. Var apsēsties un meditēt, pateikties Dievam un tām čaklām rokām, kas darbu darījušas.

Nemanot, klusi ierodas “senču” bērnu bērni no jauniešu nometnes. Tie apsēžas zālītē un gaida. Cik jauki šie jaunieši! Tad mācītājs Saliņš apsveic visus klātesošos un dievkalpojums sākās.

Mēs iegūstam prieku, ticību un svētību, varam atgriezties ikdienas gaitās atspirdzināti. *I. Preissa*

2008. gada Senču nometnes saime

Dzimšanas dienas novembrā mēnesī

2 Birks, Roberts	8 Sprukts, Hilda	15 Kreslins, Skaidrite	24 Veidis, Erika
3 Veinbachs, Arnolds	9 Belovs, Lotars	16 Gensler, Ivonna	25 Kaneps, Indriķis
4 Jansons, Maija	9 Kezys, Rita	16 Silva, Lolita I.	25 Kruze, Zinta K.
5 Alversons, Karlis	9 Klaus, Uldis	16 Sprukts, Harijs	25 Kuskis, Valerija
5 Lazdins, Larisa	9 Saivare, Inga	17 Upats, Valentine	25 Zosuls, Ojars
5 Mednis, Mariss	9 Zimulis, Richards	18 Millers, Elga	26 Galuppo, Adams
5 Palmer, Astra	10 Eikstremis, Alvis	18 Sulcs, Eriks	26 Rutins, Ingrida
5 Purins, Edvards	10 Ledins, Herberts	19 Racibarskas, Andra	26 Sulcs, Indulis
6 Bibelnieks, Dzintra	10 Muiznieks, Astrida	19 Roze, Martins	26 Vitins, Andris
6 Grinvalds, Vitauts	11 Avens, Oliveris	19 Salins, Andrejs	27 Muir, Erik
6 Petersone, Ilze	11 Pilmanis, Aldona	20 Livins, Valdis	28 Batarags, Nikolajs
7 Berzins, Anna Lize	11 Upats, Janis	21 Cace, Gunars	28 Rungenfelds, Marta
7 McDermott, Zigrīda	12 Vilcins, Karlis	21 Luchen, Elga	29 Berg, Gita
7 Mikitis, Viesturs	13 Vipulis, Valdis	22 Ejups, Lara	29 Ozols, Monta
8 Barlots, Vilma	14 Aumalis, Ansis	22 Gruenman, Velta	30 Dajevskis, Mara
8 Buls, Ilze	14 Beinikis, Vilmars	23 Padeģs, Juris	30 Dajevskis, Erika
8 Cytroen, Anda	14 Dimbirs, Ilga	24 Gaujers, Ilmars	30 Farrell, Elza
8 Slips, Karlis	14 Millers, Juris	24 Giga, Gunta	30 Sakins, Ilze

Sveicam novembrā jubilārus!

Svarīgas lietas, ko katram jākārto

Mīļie Draudzes locekļi!

Gribu ar Jums dalīties pieredzē, kas skar mūs visus. Savā advokāta praksē esmu atkārtoti sastapies ar gadījumiem, kur cilvēki nesakārto savas lietas pirms viņi kļūst nespējīgi to veikt. Cilvēki nomirst bez testamenta, bez tuviem radiem un visa viņu manta aiziet valstij. Mūsu draudze būtu ļoti bagāta, ja tikai daļa no valstij atstātās mantas būtu atstāta draudzei. Esmu arī sastapies ar daudziem gadījumiem, kur cilvēki nav paguvuši parakstīt veselības aprūpes pilnvaru (Health Care Proxy) un vispārēju pilnvaru (Durable Power of Attorney). Pēc tam, kad esam jau nespējīgi, mēs nevaram šos dokumentus vairs parakstīt. Atceros vairākus gadījumus, kur cilvēks tika mākslīgi uzturēts dzīvs vairākus gadus tikai tādēļ, ka nevienam nebija izsniegta veselības aprūpes pilnvara. Ar veselības aprūpes pilnvaru mēs pilnvarojam kādu citu cilvēku lemt par mūsu medicīnisko aprūpi un dodam

norādījumus, kas jā dara. Piemēram, ja izvešļošānās nav sagaidāma, izbeigt mākslīgo ēdināšanu un elpošanu, bet remdināt sāpes. Ar vispārējo pilnvaru mēs nozīmējam kādu citu personu, lai mūsu vietā parakstītu legālos dokumentus un kārtotu finanses. Testaments nosaka, kā mūsu pasaulīgā manta tiks sadalīta pēc tam, kad mums to nevajadzēs. Mēs varam arī parakstīt dokumentu, kurā doti sīki norādījumi par mūsu izvadīšanas kārtību. Šos dokumentus ir jānokārto tagad, kamēr tie nav vajadzīgi. Tad, kad vajadzēs, būs par vēlu.

IVARS BERZINS, P.C.

ATTORNEY AT LAW

484 WEST MAIN STREET

BABYLON, NEW YORK 11702-3000

631--661-3540

FAX 631--661-2722

e-mail ivars@berzins.com

God's word comes to us

Deacon Indriķis Kaņeps reflects on how God's word comes to us. He quotes the prophet Isaiah about how God's word goes forth as the rain falls, but does not return to God before it has accomplished its appointed task. Deacon Kaņeps underlines how sad it is that in this day so many imagine that they do not need the guidance and blessing that only God's word can provide and without which we are lost. He implores us to rely on Christ's promise that no matter how much we have built barriers between ourselves and God, God can overcome them because "for God nothing is impossible".

This issue of the church newsletter includes a series of articles written by the next generation of counselors who have assumed leadership roles at our camp in the Catskills. The camp director Anita Batarags calls this a "new beginning" and shares her

enthusiasm for this hopeful development.

The church council president Martiņš Zālīte wants you to know that the planning work for the renewal of the "ēdamzāle", the camp mess hall, is at the top of the church's priorities. Thursday, September 18th, there was an open meeting at the Yonkers church where broad ranging discussions about the "ēdamzāle" took place. For more information, go to the church's webpage: "nydraudze.org".

Please also note that the Brooklyn school has started its school year with an event on September 27th. The calendar for the Brooklyn "novads" will soon follow.

The church community looks forward to celebrating Latvia's 90th anniversary together with you this November 18th!

Laris Saliņš

2009. gada vasaras nometnes kalendārs:

1. periods: no 5. jūlija - 19. jūlijam

2. periods: no 19. jūlija - 1. augustam

Īkšķīšu A nedēļa: no 12. - 18. jūlijam

Īkšķīšu B nedēļa: no 19. - 25. jūlijam

Īkšķīšu C nedēļa: no 26. jūlija - 1. augustam

Valodas nometne: no 2. augusta - 15. augustam

Valodas Īkšķīši: no 2. augusta - 8. augustam

Senču nometne: no 9. augusta - 15. augustam

Katskilu nometnes ēdamzāles atjaunošana

18. septembrī Jonkeru baznīcā notika domu izmaiņu sēde par ēdamzāles atjaunošanas plāniem.

Tuvāka un aktuāla informācija ir atrodama draudzes mājas lapā: www.nydraudze.org

Svētības akti

Kristības

Kristofers Sachels Kļaviņš dzimis 2008. gada 9. maijā Sanno slimnīcā, Tokijo, Japānā. Kristīts 2008. gada 30. augustā, St. Michaels, Merilandē, ASV. Vecāki: Anna un Roberts Kļaviņi. Krustvecāki: Larisa Gūtmane un Alvis Briģis. Mācītājs Laris Saliņš. Fotogrāfijā (pa labi): Roberts, Anna un Kristofers Kļaviņi.

Marlēna Alīda Slokenberga dzimusi 2005. gada 5. augustā, kristīta, 2007. gada 20. oktobrī Rīgas Anglikāņu baznīcā, Rīgā. Vecāki: Sandra un Ivars Slokenbergi. Krustvecāki: Ieva Slokenberga, Dana Lāce, Ģints Padegs un Raimonds Baumanis. Diakons, Klāvs Bērziņš. Fotogrāfijā (apakšā pa labi): Sandra un Marlēna Slokenbergas.

Laulības

Venessa Marie Posavec un Kārlis Miemis (pa kreisi) salaulājās Draudzes Katskilu lauku īpašumā 2008. gada 28. jūnijā. Māc. Saliņš.

Kristīna Marinkova un Benjamin Obed Gonzalez salaulājās Priedainē, Freehold, New Jersey, 2008. gada 6. septembrī. Māc. Saliņš.

lesvētības - Lūdzu piesakiet nākošā gada iesvētamos māc. Saliņam līdz 15. novembrim

Sēru vēstis

Edis Tamužs dzimis 1973. gada 21. martā Manhasset, N.Y. Miris 2008. gada 17. jūnijā Coeur d'Alene, Idaho. Kā puika spēlēja čello, un tad clarinet un bija koncerta un "marching band" loceklis Junior un Senior vidusskolās. Sev iemācīja spēlēt basa ģitāri. Koncertēja ar grupu braukājot pa visu Ameriku. Viņš apmeklēja Swarthmore College, Queens College, CCNY, un nobeidza Computer skolu San Francisco. Bija radio disc jockey Swarthmore. Bija Amerikāņu skautos - sasniedza "Life Scout" pakāpi. Gāja "backpacking" vasarā un ziemā. Spēlēja tenisu, soccer, baseball un ņēma Judo klases. Bija ļoti labs slēpotājs un "certified scuba diver". Dzīvoja Manhattanā, Filadelfijā, San Francisco, Texas, Carson City Nevada, Montana, un Davenport Washington. Manhattanā

strādāja filmu kompanijā. Ceļoja daudzās vietās - Havajā, Kanādā, Meksikā, Alaskā, French Polynesia, Puerto Rico, Eleuthera, Barbados, Grand Cayman, Latvijā, Francijā, Anglijā. Apmeklēja Katskiļu nometni un Garezeru. Izvadīšana no Knowles bērnu nama 23. jūnijā, māc. Saliņš. Apbedīts Nassau Knolls Portvašingtonas kapsētā.

Fricis Pabērzs dzimis 1909. gada 22. februārī, Slokā, Kaugurciemā, Latvijā zvejnieku ģimenē. Pēc ģimnāzijas absolvēšanas strādāja kā jūrnieks. 1935. gada absolvēja Latvijas Jūras akadēmiju kā inženieris. Otrā pasaules kara sākumā viņa kuģis bija Ņujorkas ostā. Kapteinis atteicās sekot Padomju varas pavēlēm. Fricis Pabērzs iestājās ASV Jūras kara flotē. Kalpoja kā inženieris kuģos, kas pārnesa karavīrus Klusās jūras

apkārtnē – ieskaitot uzbrukumu Okinavai. Pēc kara bija aktīvs Jūras flotes rezervists. Strādāja kā inženieris Moore McCormack jūrniecības kompānijā un pensionējās kā galvenais inženieris. 1951. gadā apprecēja Mariju Kazalovski un dzīvoja Portvašingtonā. Krājis markas un monētas. Bija aktīvs Portvašingtonas kopā un vēlāk Salas novadā. Mira 2008. gada 24. jūnijā, Portvašingtonā, Ņujorkā ASV. Izvadīšana 16. jūlijā no Knowles Bēru namā, Portvašingtonā, Ņujorkā ar sekojošu zemes apglabāšanu Nassau Knolls kapos, māc. Saliņš.

Inese Briedis dzimusi 1950. gada 9. februārī Aurichā, Austrumfrīzijā, pēckara Vācijā. 1952. gadā Briežu ģimene ieceļoja ASV un apmetās Colonia pilsētiņā Ņudžersijā, kur Inese uzauga un gāja skolā. 1970. gadā viņa pabeidza Fashion Institute of Technology un daudz gadus strādāja kā kravas automašīnu ziņojumu pārzine vairākās firmās. Inese

nodevās darbam ar visu sirdi, strādājot garas stundas un bieži pat nedēļas nogalēs un svētku dienās. Viņa iesvētīta Elizabetes/ Nuarkas draudzē, un vienmēr izpalīdzēja draudzes sarīkojumos. Viņas māte Hilda bija draudzes Dāmu komitejas priekšniece. Darbs un izpalīdzēšana bija Ineses sirds lietas. Viņa rūpējās par savu veco māti, par slimo tēvu, kad viņš bija spiests pavadīt pēdējos gadus gultas režīmā, un arī par māti, kas vairākus gadus cieta no vecuma nespēka. Tomēr Inese atrada laiku arī klavierēm un mūzikai, garšvielu audzēšanai savā dārzā un puķu podos, pavāra mākslai un ceļojumiem uz Karību jūras salām un citām skaistām vietām, lai baudītu dabu. 2007. gadā Inesi piemeklēja ļaunā slimība. Pēc ilgas cīņas viņas spēki bija galā, un pirmdien, 1. septembrī, viņa aizgāja mūžīgā mierā. Paliek māsa Ruta Glockman ar vīru un radi Latvijā. Aizgājēju no Krowicki McCracken bērnu nama Linden, NJ, izvadīja diakons Indriķis Kaņeps.

Dievkalpojumi un sarīkojumi Ņujorkas draudzē

	Salā	Jonkeros	Ņudžersijā	Citur
Oktobris – 2008				
Svētd. 5.	10:30 Pļaujas svētki ar dievgaldu, Saliņš	10:00 Pļaujas svētki ar dievgaldu, Saivars		
Svētd. 12.	Nav dievkalpojuma	Nav dievkalpojuma		12:00 Kapu svētki Katskilos
LELBA Sinode Vašingtonā no 17. līdz 19. oktobrim				
Svētd. 19.	10:30 Saliņš	10:00 Laju vadīts dievkalpojums		
Svētd. 26.	10:30 Saliņš	10:00 Kaņeps	14:00 Moristaunā, Pļaujas svētki ar dievgaldu, Kaņeps	15:00 Džamaikā, Pļaujas svētki ar dievgaldu, Saliņš
Novembris – 2008				
Svētd. 2.	10:30 Saliņš	10:00 Kaņeps		
Svētd. 9.	10:30 Saliņš	10:00 Kaņeps, Pateicības dienas zīmē*		
Sestd. 15.		14:00 Valsts svētku akts		
Svētd. 16.	Nav dievkalpojuma	10:00 Kaņeps		
Otrd. 18.	19:00 Valsts svētku dievkalpojums, Saliņš		13:00 Īstoranžā, Valsts svētku dievkalpojums, Kaņeps	
Svētd. 23.	10:30 Mirušo piemiņas diena ar dievgaldu, Saliņš	10:00 Mirušo piemiņas diena ar dievgaldu, Saivars		
Svētd. 30.	10:30 1. Advents, Saliņš	10:00 1. Advents, Saivars		

Bībeles stundas Jonkeros: 25. septembrī, 9. un 23. oktobrī, 6. un 20. novembrī, 4. un 18. decembrī. Salā pēc dievkalpojumiem: 28. septembrī, 26. oktobrī, 23. novembrī, 30. decembrī – tēma: Kāpēc 4 evaņģēliji?

*9. novembrī **Ziemeļu novada** dāmu komiteja atzīmēs Pateicības dienas ideju ar tītara maltīti pēc dievkalpojuma. Mīlasta dalībnieki varēs pret ziedojumu vest maltītes tiem, kas nevarēja būt klāt.

7. decembrī **Salas baznīcā** pēc dievkalpojuma 10:30 no rīta sekos dāmu komitejas rīkotais Ziemsvētku tirdziņš.

NUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

GARĪGIE DARBINIEKI

Māc. Laris Saliņš 631-643-5297
35 Beaumont Dr, Melville NY 11747
e-pasts: lsalins@nydraudze.org cell 516-509-2224

Māc. Juris Saivars 718-549-3902
359 West 262nd St, Bronx NY 10471
e-pasts: saivars@optonline.net cell 917-509-3464

Diakons Indriķis Kaņeps 973-948-6846
76 Struble Rd, Sandyston NJ 07826
e-pasts: ikaneps@nydraudze.org

KANCELEJA

4 Riga Lane, Melville NY 11747 631-253-3943
e-pasts: kanceleja@nydraudze.org
Runas stundas: trešdienās plkst 12 dienā - 6 vakarā,
citās reizēs atstāt ziņu, atzvanīs pēc pirmās iespējas.

LAUKU ĪPAŠUMS

Latvian Church Camp,
Elka Park NY 12427 518-589-6055
Atpūtas nams, pārz J. Briģis 518-589-9932

DIEVKALPOJUMI

Jonkeros, draudzes baznīcā, 914-476-4787
Valentine Ln & Leighton Ave, Yonkers NY 10705
Parasti katru svētdienu pl. 10 un vēl citās reizēs.

Longailendā, draudzes baznīcā 631-491-1481
4 Riga Lane, Melville NY 11747
Parasti katru svētdienu pl.10:30 un vēl citās reizēs.

Draudzes namā, 564 Second St, Brooklyn NY 11215
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs.

Džamaikā, First United Methodist Church,
162-10 Highland Ave, Jamaica NY 11432
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs

Ņūdžersijā, Holy Trinity Luth Church 201-678-1484
153 Glenwood Ave, East Orange NJ 07017
vai Christ Church in Short Hills 973-379-2898
66 Highland Ave, Box C, Short Hills NJ 07078
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs.

Katskiļos vasarā un citās vietās dievkalpojumi pēc
īpaša norādījuma.

DRAUDZES SKOLAS

no septembra līdz jūnijam

Jonkeros, sestdienās pl 9:15 - 1:45 Jonkeru baznīcā.

Longailendā, svētdienās pl 9:00 - 1:00 Salas baznīcā.

Ņūdžersijā, sestdienās Christ Church in Short Hills.

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York
4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

